

Ὁ περὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως (Τροποποιητικός) Νόμος τοῦ 1976 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἀρθρῷ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 41 τοῦ 1976

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ  
(ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ) ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 1976

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως (Τροποποιητικός) Νόμος τοῦ 1976 καὶ θὰ ἀναγινώσκηται ὁμοῦ μετὰ τοῦ περὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Νόμου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ βασικὸς νόμος»).

Συνοπτικὸς  
τίτλος.  
Κεφ. 166.  
21 τοῦ 1959  
19 τοῦ 1967  
62 τοῦ 1968  
69 τοῦ 1970  
20 τοῦ 1971  
67 τοῦ 1973  
Ἑλλ. Κοιν. Ν.  
7 τοῦ 1962  
14 τοῦ 1962  
16 τοῦ 1962  
7 τοῦ 1963  
11 τοῦ 1963  
1 τοῦ 1964  
12 τοῦ 1964.

2. Τὸ ἐδάφιον (1) τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐξ αὐτοῦ διαγραφῆς τῶν λέξεων «ἄνω τῶν δέκα» (τετάρτη καὶ πέμπτη γραμμαί) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τῶν λέξεων «δέκα ἢ περισσότερων ἐτῶν».

Τροποποιή-  
σις τοῦ ἐδα-  
φίου (1) τοῦ  
ἀρθροῦ 47  
τοῦ βασικοῦ  
νόμου.

3. Τὸ ἐδάφιον (1) τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ προσθήκης τῆς ἀκολουθοῦντος νέας παραγράφου :

Τροποποίησις  
τοῦ ἐδαφίου  
(1) τοῦ ἀρ-  
θροῦ 51 τοῦ  
βασικοῦ  
νόμου.

«(στ) ὅταν ἐν τῷ δημοσίῳ συμφέροντι ἡ ἀφυπηρέτησις αὐτοῦ καθίσταται ἀναγκαία ἵνα οὗτος ἀναλάβῃ δημόσιον λειτουργήμα ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἀξίωμα ἢ τὴν θέσιν ἣν κατέχει ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδευτικῇ ὑπηρεσίᾳ».

4. Ὁ βασικὸς νόμος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐνθέσεως εὐθὺς μετὰ τὸ ἀρθρον 51 τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου ἀρθροῦ :

Προσθήκη  
νέου ἀρθροῦ  
51Α εἰς τὸν  
βασικὸν  
νόμον.

51Α.—(1) Ὅσακις διδάσκαλος ἀφυπηρετῇ πρὸς ἀνάληψιν δημοσίου λειτουργήματος ἀσυμβίβαστου πρὸς τὸ ἀξίωμα ἢ τὴν θέσιν ἣν κατέχει ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδευτικῇ ὑπηρεσίᾳ, οὗτος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν λαμβάνει διὰ τὴν αὐτὴν δημοσίαν ἐκπαιδευτικὴν ὑπηρεσίαν—

(α) σύνταξιν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 46, τοῦ ἐν αὐτῷ ὅρου περὶ συμπληρώσεως δεκαετοῦς ὑπηρεσίας καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 48 μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ

(β) τοσαύτην επιπρόσθετον σύνταξιν ὅσῃν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἤθελε κρίνει δικαίαν καὶ πρέπουσαν.

(2) Ἡ ἐπιπρόσθετος σύνταξις ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν παράγραφον (β) τοῦ ἐδαφίου (1)—

(α) ὁμοῦ μετὰ τῆς συντάξεως τῆς χορηγηθείσης εἰς αὐτὸν δυνάμει τῆς παραγράφου (α) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ οἰασδήποτε ἐτέρας διατάξεως τοῦ παρόντος Μέρους δὲν θὰ ὑπερβαίῃ—

(i) εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ διδάσκαλος δὲν ἔχει συμπληρώσει δεκαετὴ ὑπηρεσίαν, τὴν σύνταξιν ἣν οὗτος θὰ ἐδικαιούτο νὰ λάβῃ ἔάν ὑπηρετεῖ ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδευτικῇ ὑπηρεσίᾳ διὰ τοσαύτην περιπλέον περίοδον ὅσῃν ὑπηρετήσῃ πρὸ τῆς ἀναλήψεως τοῦ δημοσίου λειτουργήματος, ἢ ἔάν ἀφυπηρέτῃ ἐκ ταύτης λόγῳ ὀρίου ἡλικίας, οἰαδήποτε τῶν δύο τούτων συντάξεων θὰ ἦτο ἡ μικροτέρα·

(ii) εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ διδάσκαλος ἔχει συμπληρώσει δεκαετὴ ὑπηρεσίαν, τὴν σύνταξιν ἣν οὗτος θὰ ἐδικαιούτο νὰ λάβῃ ἔάν ὑπηρετεῖ ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδευτικῇ ὑπηρεσίᾳ διὰ περίοδον δέκα περιπλέον ἐτῶν ἢ ἔάν ἀφυπηρέτῃ ἐκ ταύτης λόγῳ ὀρίου ἡλικίας, οἰαδήποτε τῶν δύο τούτων συντάξεων θὰ ἦτο ἡ μικροτέρα·

(β) δὲν θὰ καταβάλληται εἰς αὐτὸν καθ' ὃν χρόνον οὗτος—

(i) κατέχει τὸ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀφυπηρέτησιν τοῦ ἀναληφθέν ὑπ' αὐτοῦ δημόσιον λειτουργήμα· ἢ

(ii) κατέχει οἰονδήποτε μεταγενεστέρως ἀναληφθέν ὑπ' αὐτοῦ δημόσιον λειτουργήμα ὅπερ εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἀξίωμα ἢ τὴν θέσιν ἣν κατέχει ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδευτικῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ἀφυπηρέτησιν του· ἢ

(iii) κατέχει οἰονδήποτε ἀναληφθέν ὑπ' αὐτοῦ, καθ' οἰονδήποτε χρόνον, δημόσιον λειτουργήμα καθορισθέν ὡς τοιοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ οἰανδήποτε θέσιν ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδευτικῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐν τῇ δημοσίᾳ ἢ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ.

(3) Οἰαδήποτε νέα ὑπηρεσία ἀναληφθεῖσα ὑφ' οἰοῦνδήποτε προσώπου εἴτε ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδευτικῇ ὑπηρεσίᾳ εἴτε ἐν τῇ δημοσίᾳ ἢ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ μετὰ τὴν ἀφυπηρέτησιν αὐτοῦ ἐκ τῆς δημοσίας ἐκπαιδευτικῆς ὑπηρεσίας δὲν θὰ θεωρῆται ὡς συνέχεια τῆς προηγουμένης ὑπηρεσίας του ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδευτικῇ ὑπηρεσίᾳ.»

5. Ἡ παράγραφος (δ) τῆς ἐπιφυλάξεως τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ βασικοῦ νόμου διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολουθοῦσης παραγράφου :

«(δ) ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν δύναται νὰ διατάξῃ—

(i) τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπέστη, καθ' ὃν χρόνον ἐδικαι-

οὗτο εἰς σύνταξιν, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν πιστοποιουμένην ἱατρικῶς καὶ καθιστώσαν αὐτὸ ἀνίκανον νὰ κερδίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν·

- (ii) τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων (α) καὶ (γ) τῆς παρούσης ἐπιφυλάξεως, τὴν καταβολὴν συντάξεως διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον ἀνεξαρτήτως ἡλικίας κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς του ὑποφέρει ἐκ πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀναπηρίας πιστοποιουμένης ἱατρικῶς καὶ καθιστώσης αὐτὸ ἀνίκανον νὰ κερδίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν :

Νοεῖται ὅτι ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν δύναται, εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, νὰ διατάξῃ τὸν τερματισμὸν τῆς συντάξεως καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἂν ἱκανοποιηθῇ δι' ἱατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὀφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.»

6. Τὸ ἄρθρον 62Ε τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

Τροποίησις  
τοῦ ἄρθρου  
62Ε τοῦ  
βασικοῦ  
νόμου.

(α) Διὰ τῆς διαγραφῆς τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ (1) αὐτοῦ λέξεων καὶ ἀριθμοῦ «τοῦ ἐδαφίου (2)» (πρώτη γραμμὴ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν διὰ τῶν λέξεων καὶ ἀριθμῶν «τῶν ἐδαφίων (2), (3) καὶ (5)»·

(β) διὰ τῆς διαγραφῆς τῶν ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιφυλάξει τοῦ ἐδαφίου (1) αὐτοῦ λέξεων «ἄνω τῶν δέκα» (τετάρτη γραμμὴ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν διὰ τῶν λέξεων «δέκα ἢ περισσοτέρων ἐτῶν»·

(γ) διὰ τῆς εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ προσθήκης τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου ἐδαφίου :

«(5) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μετὰ τὴν ἀφυπηρέτησιν διδασκάλου ἐχορηγήθη οἰαδήποτε αὔξησης εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ χορηγητέα εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ σύνταξις δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) αὐξάνεται κατὰ τὴν αὐτὴν ποσοστιαίαν ἀναλογίαν ὅσην εἶχεν ἡ ἡυξημένη σύνταξις τοῦ ἀποθιώσαντος κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου τοῦ πρὸς τὴν σύνταξιν τὴν χορηγηθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀφυπηρέτησιν του, ἐκάστη δὲ μεταγενεστέρως χορηγουμένη αὔξησης συντάξεως ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην ἡμέραν τῆς τοιαύτης αὐξήσεως καταβαλλομένης συντάξεως τῆς χήρας καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ :

Νοεῖται ὅτι οἰαδήποτε αὔξησης συντάξεως χορηγηθεῖσα εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ τέκνα διδασκάλου ἀποθιώσαντος μετὰ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας καὶ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἀναπροσαρμόζεται ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ἡμερομηνίας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου.»

7. Τὸ ἐδάφιον (7) τοῦ ἄρθρου 62ΣΤ τοῦ βασικοῦ νόμου διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος ἐδαφίου :

Ἀντικατάστασις  
τοῦ ἐδαφίου (7)  
τοῦ ἄρθρου  
62ΣΤ τοῦ  
βασικοῦ  
νόμου.

«(7) Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν δύναται νὰ διατάξῃ—

(α) τὴν συνέχισιν τῆς καταβολῆς συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιοῦμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπέστη, καθ' ὃν χρόνον ἐδικαιούτο εἰς σύνταξιν τέκνων, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν πιστοποιουμένην ἱατρικῶς καὶ καθιστώσαν αὐτὸ ἀνίκανον νὰ κερδίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν·

(β) τὴν καταβολὴν συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον ἀνεξαρτήτως ἡλικίας κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς του ὑποφέρει ἐκ πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀναπηρίας πιστοποιουμένης ἱατρικῶς καὶ καθιστώσης αὐτὸ ἀνίκανον νὰ κερδίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν :

Νοεῖται ὅτι ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν δύναται, εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, νὰ διατάξῃ τὸν τερματισμὸν τῆς συντάξεως καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἐὰν ἱκανοποιηθῇ δι' ἰατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὕφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.».

Τροποποιήσις  
τοῦ ἐδαφίου  
(2) τοῦ ἄρ-  
θρου 62Θ τοῦ  
βασικοῦ  
νόμου.

8. Τὸ ἐδάφιον (2) τοῦ ἄρθρου 62Θ τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τῆς ἀκολουθοῦ ἐπιφυλάξεως :

«Νοεῖται ὅτι εἰς περίπτωσιν διδασκάλου ὅστις ἀφυπηρετεῖ μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν δυνάμει τῆς παραγράφου (στ) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 51 ἵνα ἀναλάβῃ δημόσιον λειτούργημα ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἀξίωμα ἢ τὴν θέσιν ἣν κατέχει ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδευτικῇ ὑπηρεσίᾳ, καὶ ὅστις δὲν ἔχει ἀσκήσῃ τὸ ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐκλογῆς, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν ὅπως, ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας, ἀσκήσῃ δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφορὰς δι' οἷανδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπληρωμένων μηνῶν προηγούμενης ὑπηρεσίας αὐτοῦ πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας.».

Ἐναρξίς  
ἰσχύος.

9.—(1) Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 8 τοῦ παρόντος Νόμου λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1975.

(2) Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἀπριλίου 1967.

(3) Ἡ ἰσχὺς τῶν ὑπολοίπων ἄρθρων ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας.